

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518010066
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8518010066.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.08.2020 v trestnej veci obžalovaného H. P. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. f/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 21.05.2018, sp. zn. 1T/26/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. H. P., rod. A., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z. XXXX/XX, P., okr. X.,

je v i n n ý , ž e

-dňa 23.01.2018 v čase asi okolo 10:15 hod. prišiel motorovým vozidlom zn. AUDI A4, evidenčné číslo ZV413DN, ktoré viedol ako vodič A. G., k rodinnému domu súpisné číslo XXX v obci E., okr. N. Y., kde menovanému vodičovi obžalovaný kázal zastaviť a obžalovaný z vozidla vystúpil a išiel do uvedeného rodinného domu, následne sa vrátil k osobnému motorovému vozidlu, z ktorého vybral dve balenia posteľných obliečok a šiel späť do uvedeného rodinného domu, kde vošiel cez železnú bránku, ktorá bola uzatvorená a neuzamknutá, na pozemok rodinného domu, následne prišiel k vchodovým dverám, ktoré boli uzatvorené, no neboli uzamknuté, tieto dvere otvoril a oslovil poškodenú M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. č. XXX, okres N. Y., ktorá sa nachádzala v kúpeľni rodinného domu, kde prala, a začal jej uvedené obliečky ponúkať na predaj za sumu po 20,- eur za jeden kus, pričom poškodená uvedený tovar nechcela kúpiť, no následne súhlasila s tým, že jej obe balenia predá spolu za sumu 20,- eur a išla po peniaze, ktoré mala uložené v drevenici nachádzajúcej sa na dvore rodinného domu, pričom vyšla z domu na dvor, išla k drevenici, pred ktorou obžalovanému povedala, aby ostal na dvore, vošla do drevenice, kde zo skrinky vybrala peňaženku a v tom si všimla, že obžalovaný stojí vo vnútri za ňou, na čo mu povedala, že za obliečky mu zaplatí vonku, obaja vyšli z drevenice na dvor, kde poškodená M. K. dala obžalovanému z peňaženky, ktorú držala otvorenú v ruke, dve 10-eurové bankovky, načo sa obžalovaný nahol k nej a bez jej súhlasu jej z peňaženky vybral jednu 20-eurovú bankovku, pričom, keď sa ho spýtala, prečo jej zobral z peňaženky 20,- eur, tak ju volal k autu, kde jej ponúkal na predaj ďalší tovar, o ktorého kúpu ona záujem nemala a žiadala ho o vrátenie sumy 20,- eur, ktorú jej vybral z peňaženky, načo však obžalovaný nastúpil do osobného motorového vozidla zn. AUDI A4, evidenčné číslo ZV413DN a odišiel z miesta preč,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona účinného do 30.06.2018.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona účinného do 30.06.2018, za použitia § 37 písm. m/ Tr. zákona účinného do 30.06.2018, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona účinného do 30.06.2018, trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok, 9 (deväť) mesiacov a 14 (štrnásť) dní nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť poškodenej M. K., nar. XX.XX.XXXX v E., okr. N. Y., bytom E. č. XXX, okr. N.W. spôsobenú škodu vo výške 20,- (dvadsať) eur.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 21.05.2018, sp. zn. 1T/26/2018 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. f/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.01.2018 v čase asi okolo 10:15 hod. prišiel motorovým vozidlom zn. AUDI A4, evidenčné číslo ZV413DN, ktoré viedol ako vodič A. G., k rodinnému domu súpisné číslo XXX v obci E., okres N. Y., kde menovanému vodičovi obžalovaný kázal zastaviť a obžalovaný z vozidla vystúpil a išiel do uvedeného rodinného domu, následne sa vrátil k osobnému motorovému vozidlu, z ktorého vybral dve balenia posteľných obliečok a šiel späť do uvedeného rodinného domu, kde vošiel cez železnú bránku, ktorá bola uzatvorená a neuzamknutá, na pozemok rodinného domu, následne prišiel k vchodovým dverám, ktoré boli uzatvorené, no neboli uzamknuté, tieto dvere otvoril a oslovil poškodenú M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. č. XXX, okres N. Y., ktorá sa nachádzala v kúpeľni rodinného domu, kde prala, a začal jej uvedené obliečky ponúkať na predaj za sumu po 20,- eur za jeden kus, pričom poškodená uvedený tovar nechcela kúpiť, no následne súhlasila s tým, že jej obe balenia predá spolu za sumu 20,- eur a išla po peniaze, ktoré mala uložené v drevenici nachádzajúcej sa na dvore rodinného domu, pričom vyšla z domu na dvor, išla k drevenici, pred ktorou obžalovanému povedala, aby ostal na dvore, vošla do drevenice, kde zo skrinky vybrala peňaženku a v tom si všimla, že obžalovaný stojí vo vnútri za ňou, na čo mu povedala, že za obliečky mu zaplatí vonku, obaja vyšli z drevenice na dvor, kde poškodená M. K. dala obžalovanému z peňaženky, ktorú držala otvorenú v ruke, dve 10-eurové bankovky, načo sa obžalovaný nahol k nej a bez jej súhlasu jej z peňaženky vybral jednu 20-eurovú bankovku, pričom, keď sa ho spýtala, prečo jej zobral z peňaženky 20,- eur, tak ju volal k autu, kde jej ponúkal na predaj ďalší tovar, o ktorého kúpu ona záujem nemala a žiadala ho o vrátenie sumy 20,- eur, ktorú jej vybral z peňaženky, na čo však obžalovaný nastúpil do osobného motorového vozidla zn. AUDI A4, evidenčné číslo ZV413DN a odišiel z miesta preč.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Tr. zákona trest odňatia slobody na 80 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej M. K. škodu vo výške 20,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote, riadne a včas, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, a to proti všetkým výrokom rozsudku. Odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 11.07.2018. Namietal, že od začiatku

jednoznačne popiera skutok kladený mu za vinu. Je pravdou, že kritického dňa v okolitých obciach v okrese Stará Ľubovňa predával rôzny tovar. Vo viacerých domoch sa zastavil a ponúkal na predaj predmetný tovar, avšak popiera, aby si vyberal domy staršieho vzhľadu. Zastavoval tam, kde predpokladal, že je niekto doma a mohol tam tovar na predaj ponúknuť. Tak to bolo aj v prípade, keď zastavil pri rodinnom dome poškodenej M. K. v obci E.. Pri predaji predmetného tovaru sa správal veľmi slušne, ponúkol jej na predaj 2 kusy kompletných obliečok za cenu 20,- eur za jeden kus a poškodenej M. K. sa nakoniec rozhodla, že tieto obliečky od neho kúpi. Doniesla peniaze a jemu dala 40,- eur, a to jednu 20-eurovú bankovku, jednu 10-eurovú bankovku a dve 5-eurové bankovky. Po vyplatení kúpnej ceny jej ponúkol ďalší tovar, ktorý mal v aute, a to kuchynské nože, avšak poškodenej uviedla, že nemá záujem o nože, lebo potrebuje finančné prostriedky pre vlastnú potrebu. Pokiaľ by sa dopustil skutku, ktorý je mu kladený za vinu, tak by sa snažil z miesta činu odísť čo najrýchlejšie a nie predávať tovar v ďalších dedinách. Suma, ktorú mal odcudziť vo výške 20,- eur, je v skutočnosti malá, preto by sa nedopustil tak závažného skutku, keď preukázateľne v tom čase mal pri sebe viac ako 900,- eur. Jediné vysvetlenie prečo poškodenej následne reagovala ako reagovala, je okolnosť, že sa jej zdalo, že cena 40,- eur za zakúpené obliečky je vysoká. Poškodenej vôbec nebola z jeho správania vystrašená, správala sa normálne a pekne sa rozišli. Pokiaľ by mala v skutočnosti z neho strach, tak by nešla k autu a neprezerala si ďalší tovar. Použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty § 212 ods. 4 písm. f/ Tr. zákona, teda, že sa dopustil krádeže na chránenej osobe a to osobe staršej ako 60 rokov, vyžaduje okrem formálnych znakov aj materiálne znaky. Na spáchanie činu voči osobe vyššieho veku sa vyžaduje, okrem iného, aby páchatel vedel, že poškodený je osoba vyššieho veku a toto subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, resp. zvýšeným účinkom konania voči poškodenému alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. Na naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty sa potom nepochybne vyžaduje, že obžalovaný pozná poškodeného, vrátane jeho veku, má hodnoverné informácie o veku poškodeného alebo poškodeného nepozná, nemá o ňom informáciu, ale že ide o osobu vyššieho veku možno bezpečne usúdiť z fyzického vzhľadu, pohybových schopností a predpokladaných fyzických možností poškodeného. V danej veci z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že s poškodenou sa vzájomne nepoznali, nemal odkiaľ vedieť vek poškodenej a ten navyše len mierne presahoval hranicu 60 rokov. Podľa jeho názoru, ani vzhľadovo, t.j. fyzicky, ani mentálne, t.j. psychicky sa takto nejavila, a teda nemohol vedieť, že poškodenej má viac ako 60 rokov. V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa stotožňoval poškodenú tým, že mal vyhľadávať osoby staršieho veku podľa vzhľadu rodinných domov a na základe toho mal predpokladať, že sa tam takéto osoby nachádzajú, avšak aj v staršom rodinnom dome môžu bývať mladí ľudia a naopak. Zákonodarcu v danom prípade osobu staršieho veku nedefinuje charakterom domu, v ktorom daná osoba býva. Samotný trest v trvaní 80 mesiacov nepodmienečne považuje za neprimerane vysoký a nespravodlivý. Vzhľadom na uvedené žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2018, sp. zn. 2To/31/2018 bolo odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Na základe dovolania obžalovaného, Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 3Tdo/30/2019 konštatoval, že podľa § 386 ods. 1 Tr. poriadku, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2018, sp. zn. 2To/31/2018 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. poriadku, § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. f/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, § 127 ods. 3 Tr. zákona, § 139 ods. 2 Tr. zákona v neprospech obvineného H. P.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. poriadku uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.10.2018, sp. zn. 2To/31/2018 bolo zrušené v celom rozsahu a zrušené boli aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Krajskému súdu v Prešove bolo prikázané vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť, pričom za podstatné pochybenie najvyšší súd považoval skutočnosť, že konanie obvineného ustálené v skutkovej vete rozsudku krajský súd právne posúdil aj podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. f/ Tr. zákona, pretože zo skutkovej vety nevyplýva spáchanie trestného činu na chránenej osobe.

Na základe podaného odvolania, po zrušení veci dovolacím súdom, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku opätovne preskúmal zákonosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo,

prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol súdom prvého stupňa posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. f/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil, a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúc podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán.

Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný H. P. spáchal skutok, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či k spáchaniu skutku došlo a ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je preto možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovaného ustáliť predovšetkým na základe výpovede svedkyne poškodenej M. K., ktorá tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní opísala, ako obžalovaný po tom, čo k nej prišiel ponúknuť na predaj 2 kusy obliečok a po tom, čo sa tieto rozhodla zakúpiť a vyplatiť obžalovanému dohodnutú kúpnu cenu vo výške 20,- eur, jej tento následne z peňaženky bez jej súhlasu vytiahol 1 kus 20-eurovej bankovky. Aj keď si chvíľu myslela, že ide o osobu, od ktorej už v minulosti nejaké veci kupovala a táto jej mala doniesť vankúše, po tom, čo zistila, že nejde o túto osobu a pýtala peniaze späť, obžalovaný nastúpil do motorového vozidla a odišiel, preto rozrušená išla za susedou S. G., ktorej o uvedenom skutku povedala a požiadala ju, aby zavolała políciu, keďže bola v strese a nevedela si spomenúť na telefónne číslo polície.

Uvedená výpoveď je v zhode s výpoveďou svedkyne S. G., ktorá potvrdila, že poškodená M. K., ktorá je jej susedou, prišla za ňou a uviedla jej, že ju okradol muž, ktorému išla platiť za posteľné prádlo, čo jej ponúkal, tak, že jej vybral ešte z peňaženky ďalšie peniaze, a to 20,- eur, pričom žiadala o pomoc, plakala a triasla sa, nakoľko bola v riadnom šoku. Keďže poškodená nevedela o aké motorové vozidlo má ísť, tak ona volala susedu Z. G., ktorá v tom čase bola doma a má okná dopredu. Táto jej povedala, že boli dvaja muži na tmavom aute, aj aké je to auto, preto následne volala políciu ešte raz, aby im oznámila, o aké auto sa malo jednať.

Uvedené tvrdenie je v zhode aj s výpoveďou svedkyne Z. G., ktorá uviedla, že jej volala suseda G., že či aj u nich boli podomoví predajcovia, kde povedala, že nie, ale že si všimla tmavé auto, pričom uviedla aj kombi a značku s tým, že pani G. jej volala z dôvodu, že bola u nej suseda K., že ju okradli, keď predávali obliečky alebo niečo podobné.

Uvedené tvrdenia sú čiastočne podporované aj výpoveďou svedka A. G., ktorý robil vodiča motorového vozidla obžalovanému pri podomovom predaji a ktorý popísal, ako obžalovaný išiel do domu poškodenej predávať obliečky, kde následne videl poškodenú, ako vyšla vonku, s obžalovaným stáli vzadu za autom a rozprávali sa, kde okrem iného, keď ich po odchode zastavovali policajti a po tom, čo im zastavil, obžalovaný povedal: „joj, je po mne“.

Nepostupoval však súd prvého stupňa správne, ak obžalovaného uznal za vinného aj podľa § 212 ods. 4 písm. f/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, nakoľko oproti skutkovej

vete obžaloby, v ktorej bolo uvedené, že obvinený sa uvedeného konania dopustil v súvislosti s vekom poškodenej, aby jednoduchšie dosiahol čo chcel, prvostupňový súd túto časť skutkovej vety z výroku odsudzujúceho rozsudku vypustil. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané len zo strany obžalovaného, odvolací súd už nemohol uvedené pochybenie prvostupňového súdu napraviť, s poukazom na zásadu zákazu reformatio in peius.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného H. P. a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného.

S poukazom na uvedené krajský súd konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona účinného do 30.06.2018, nakoľko obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe. Na základe uvedeného odvolací súd má za to, že obžalovaný naplnil po objektívnej ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného prečinu.

Krajský súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, preto konštatoval prevahu priťažujúcich okolností a z uvedeného dôvodu zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadby o jednu tretinu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol do spáchania žalovaného skutku 21-krát súdne trestaný, z toho v 5 prípadoch ide o rozhodnutie cudzozemských súdov. Naposledy pred spáchaním žalovaného skutku bol rozhodnutím Okresného súdu Žilina zo dňa 10.10.2017, sp. zn. 29T/38/2017 uznaný vinným pre trestný čin podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, § 212 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu súd uložil peňažný trest 800,- eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac a predtým bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 11.12.2008, sp. zn. 2T/101/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.03.2009, sp. zn. 3To/5/2009 uznaný vinným pre trestné činy podľa § 194 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 7.3.2013. Po spáchaní žalovaného skutku bol obžalovaný následne ešte štyrikrát súdne trestaný. Z odpovede na lustráciu v registri priestupkov obžalovaného vyplýva, že tento sa dopustil celkovo troch priestupkov, z toho dvoch práve pri vykonávaní činnosti podomového predaja.

Na základe uvedeného odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, 9 mesiacov a 14 dní nepodmienečne, teda trest vo výmere, ktorý, aj so zarátaním väzby, vykonal pred zrušením veci dovolacím súdom. Uvedený trest považoval za trest primeraný a dostatočný na nápravu obžalovaného, ktorým sa dosiahne účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd obžalovaného pre výkon takto uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zároveň odvolací súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody vo výške 20,- eur poškodenej podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko výška škody bola vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázaná, je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku a poškodená si ju uplatnila v zmysle § 46 ods. 3 Tr. poriadku riadne a včas.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.